

2537 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878.

2538

lertid de Herrer, at deres Bælgere ville blive spurgte om, hvorvidt det kongelige Theater maa bestaa eller ikke? De maa dog være paa det Klene med, at De ikke ved en Beslutning af Folkethinget alene kunne nedlægge Theatret, men at der ogsaa udfordres en Samstemning dertil af det andet Thing, og tro De, at De faae den? Det vil dog være et stort Spørgsmaal. (Afbrudelse af Holstein.) Min ærede Sidemand siger, at, naar der ingen Finantslov kommer, kommer der heller intet Theater; men Theatret vil da ikke være det Gnefte, som maatte gaa istaa; det blev hele Statsmaskinen. Jeg gaar derfor ud fra, at vi faae en Finantslov. Jeg forudsætter paa ingen mulig Maade, at den høje Regjering vil gjøre Noget, den anser for ulovligt; men vi vide jo Alle, at der er forskjellige Meninger om, hvorledes denne eller hin Grundlovsparagraf kan forstaaes. Vi vide for Exempel, at Grundlovens § 39 kan forstaaes saaledes, at de Kongevalgte, som efter Paragrafens Ordlyd vælges paa Livstid, dog ikke vælges paa Livstid. Saaledes kan der ogsaa være forskellige Meninger om, hvorledes Grundlovens § 25 kan forstaaes, og hvis der under visse givne Eventualiteter skulde opstaa forskellige Meninger mellem Regjering og Folkething om, hvad den sande Mening af Grundlovens § 25 er, var det jo dog ikke uforsyndligt, at Regjeringen fulgte sin egen Betragtning, at Regjeringen handlede efter sin egen Opfattelse. Jeg antager derfor, at der i alt Fald er en Mulighed for, at de Herrer Bælgere ikke blive spurgte om, hvorvidt det kongelige Theater maa bestaa eller ei. Det, som de Herrer tilsigte ved deres hele Optraeden — de lægge jo ikke Skjul derpaa — er at fortvænge den nuværende Regjering og at faae en Regjering til Magten, der deler deres Anskuelser. Noget Saadant vilde være fuldstændig gjørligt, dersom vor Forfatning var en Republik med et Kammer. De Herrer vilde da have overmaade let ved at gennemføre deres Formaal; men det er jo ikke en saadan Forfatning, hvorunder vi leve. Vi leve jo under et konstitutionelt Kongedømme med et absolut Veto og et Lokammer-system, og med denne Forfatning gaar det ikke saa let. Man kan nok, det har man set Exempler paa, faae det ene Ministerium efter det andet gjort træt, men man har det ikke i sin Magt at indfætte, hvilken Regjering man vil. Jeg vil nu sige de Herrer, at det i det konstitutionelle Kongedømme ikke skæder Oppositionen at være loyal. Jeg vil ikke hermed paa nogen Maade sige, at vor Opposition ikke er loyal, men jeg vil sige, at det dog maaste ikke var af

Veien, om man tog under Overveielse, hvorvidt det ikke vilde være nyttigt at udsøndre visse Elementer. (Stemmer: Hvem? Lad os høre! Navn Navnene!) Jeg agter kun at sige de Herrer, hvad jeg vil sige dem; men det er ikke min Hensigt at svare paa henkastede Spørgsmaal. Man skulde synes, at det maatte være en let Sag for et Flertal i en af Landets lovgivende Forsamlinger som det, der her findes, at tilkæmpe sig Magten, dersom de Herrer virkelig havde Medhold for deres Anskuelser i Forfatningen. Det var ogsaa Parolen under Kampen ifjor, at, naar man blot fik Mellempartiet bort og Benstremannd satte paa dets Plads, vilde Magten af sig selv tilfalde de Herrer. Mellempartiet fik de bort, men dog sidde de Herrer her endnu og ere ikke komne videre end til at pille ved Theatret. Det er en mærkbarlig Ironi af Skæbnen! De vare den Gang saa sikre paa, at det blot gjaldt om at faae Mellempartiet bort, men hvad er nu Enden bleoen? De synes ikke at være komne den nærmere nu end den Gang. (Stemmer: Na jo!) Ja, maaste de tro det . . .

Formanden (Krabbe): Jeg maa her indskyde en lille Bemærkning. Ved Behandlingen af et Finantslovsforslag i dets Helhed kan det ikke siges at mangle hverken indre eller formel Beretigelse, at en Kritik anstilles af Regjeringens hele politiske Færd. Derimod vilde det være en for stærk Afvigelse fra Sagen, om man anstillede en gjensidig Partikritik. Jeg beder det ærede Medlem om at tage Hensyn til denne Bemærkning.

N. Andersen: Det skal jeg. Der blev af en af de foregaaende Talere — saa vidt jeg husker af det ærede Medlem for Randers Amt 4de Valgkreds (Bønloffe) — udtalt den Sætning og det gjentagende: Eror Noget, at Befolkningen vil finde sig i den nuværende Stilling? Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvad han tror, at Befolkningen vil gjøre? Eror han, at den, Befolkningen, vil føre en Kamp med Dragtkister og Kommoder? Nei, det tror jeg sandelig ikke, at Befolkningen vil. Befolkningen vil nok betakke sig for at gjøre Noget, som kunde medføre visse Ubehageligheder for den. Den vil ganske rolig holde sig indenfor Loven, og, naar der sker Pløjsninger og Omvalg, vil den stemme, som den til den givne Tid finder for godt. — Det samme ærede Medlem talte ogsaa om, hvad der blev spurgte om ifjor ved Opførsningen, og som Conseilpræsidenten